

Sandra Kruisbrink

foto BB

Het verlangen naar 'Niemandland'

Generaties lang ging ons landschap onveranderd mee. En als er al iets veranderde dan diende dat een duidelijk doel. Tegenwoordig verandert het landschap in sneltreinvaart.

Langs de snelwegen verrijzen enorme bedrijventerreinen vol lelijke dozen, kantorenparken, showrooms en mega amusementsprojecten. Overal ruikt de lelijkheid op. Wat het doel ervan is en wie er verantwoordelijk voor is, is volledig onduidelijk.

Steeds meer is de regie in handen van de markt, het snelle geld, de projectontwikkelaars en vastgoedorganisaties en niet langer die van een controleerbare overheid. Het landschap is een genadeloze spiegel van de tijdgeest.

Wat telt is economische groei en concurrentie, niet kwaliteit, soberheid of zorgvuldigheid. Grote delen van ons landschap worden eraan opgeofferd. Hiermee is het zicht op de werkelijke behoefte verdwenen.

Ook onze doorgedraaide recreatie-industrie is hier schuldig aan en richt zich uitsluitend op de mens die geamuseerd moet worden en waar dus hele landschappen voor worden ingericht. Nieuwsgierig 'landschap ontdekken' is haast onmogelijk geworden.

Natuur is verworden tot iets 'gemaakts', door de mens in stand gehouden, vaak ingeklemd tussen volgebouwde en door wegen doorsneden gebieden.

Alles is gepland, bedacht, en via vaste routes uitgestippeld.

Sandra Kruisbrink

Zonder routes het landschap beleven is een welhaast onmogelijke opgave.

In mijn tekeningen wil ik nu juist hieraan ontvluchten, hier is het nog mogelijk ongebaande paden te ontdekken en dromend door het land te dwalen.

Wie zich ontvankelijk opstelt en laat meeslepen door de verbeelding kan zich in die andere wereld wanen.

Grote panorama's, verstilde landschappen, waar je eindelijk in kan dolen, dat is al jaren mijn getekende wereld.

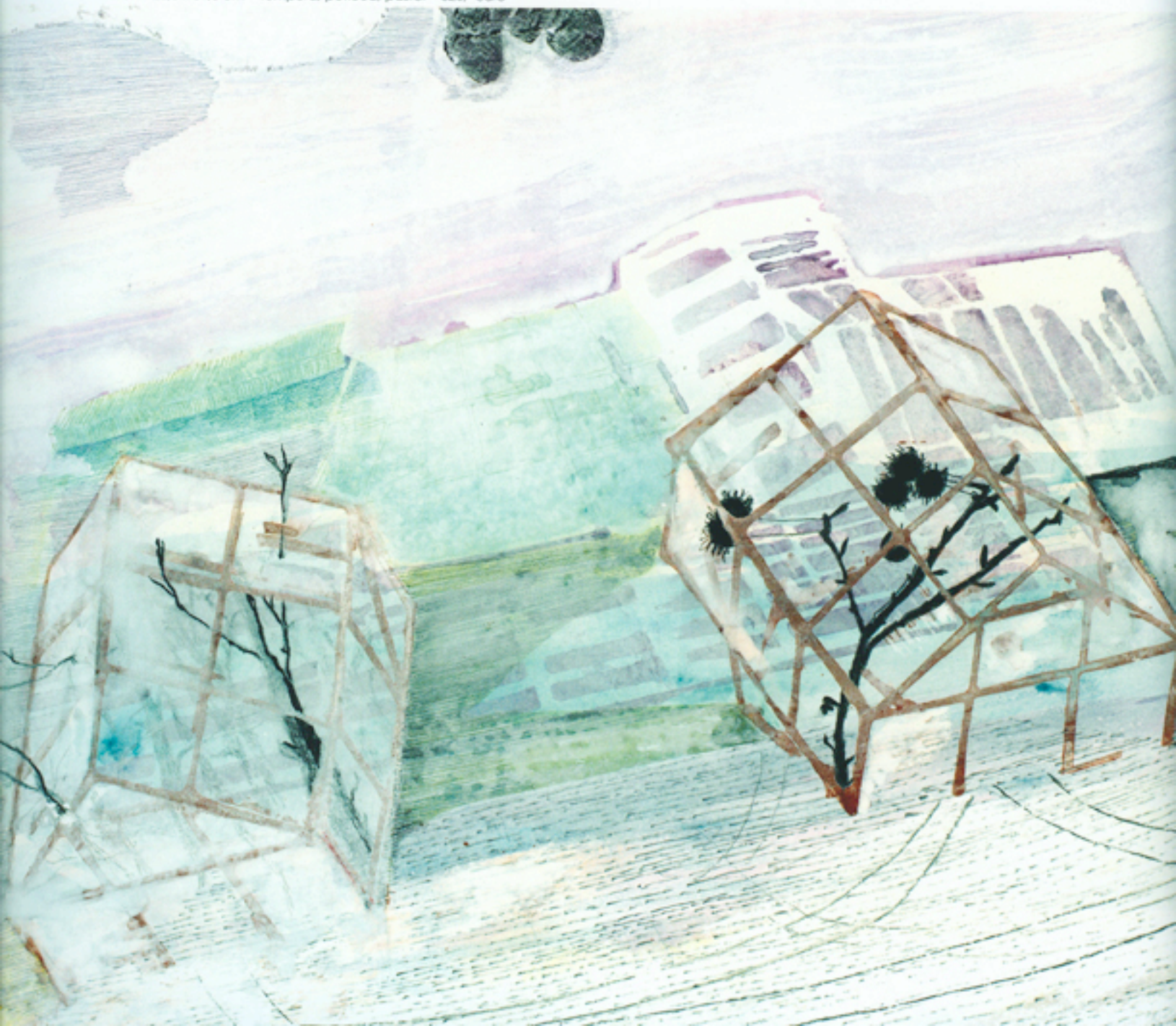
Mijn tekeningen geven de beschouwer het aangename gevoel van almacht door het toegepaste vogelperspectief.

Het is alsof je boven delicate landschappen vliegt, waarin allerlei kleine objecten en bouwsels krioelen. In de fragiele potloodlijnen zijn bomen te herkennen en ver weg meanderen rivieren en wegen.

Een poëtische zachtvaardige wereld, een onwerkelijk landschap, vervormd, dat haast opgevat zou kunnen worden als een mentaal landschap waarin je verdwalen kunt.

In de nieuwe tekeningen die ik zal tonen wordt er meer

Kas 2 • 2007 • 28,5 x 31,5 cm • tempera, potlood, pastel • 525,- euro

dan voorheen ingezoomd op de details en gaan die een geheel eigen leven leiden.

Een eenzame boerderij, achtergebleven sporen in de sneeuw, een kas overwoekerd door bomen en planten of leeg en verlaten in het land, weg van de functie die het ooit had. Een oude silo, waar de natuur vrij spel heeft. Het is hier de kunstenaar die in feite de cultuur weer aan de natuur teruggeeft. Vervallen kassen, afgebrokkelde ruïnes, na jaren van onbruik ontstaat een nutteloos gebied, een soort niemandsland met symbolen uit de moderne wereld.

De tekeningen lijken zo grafische iconen van een verdwenen wereld te worden. Nutteloos en raadselachtig. Maar oh zo waardevol.

Sandra Kruisbrink, april 2008

Met dank ook aan de inspirerende tekst 'Project Nederland' van Willem van Toorn

Kas 1 • 2007 • 36,5 x 47 cm • tempera, potlood, pastel • 650,- euro

Weert • 2008 • 47 x 70 cm • tempera, potlood, pastel • 1150,- euro

Silo • 2008 • 30 x 40 cm • potlood, pastel • 595,- euro

